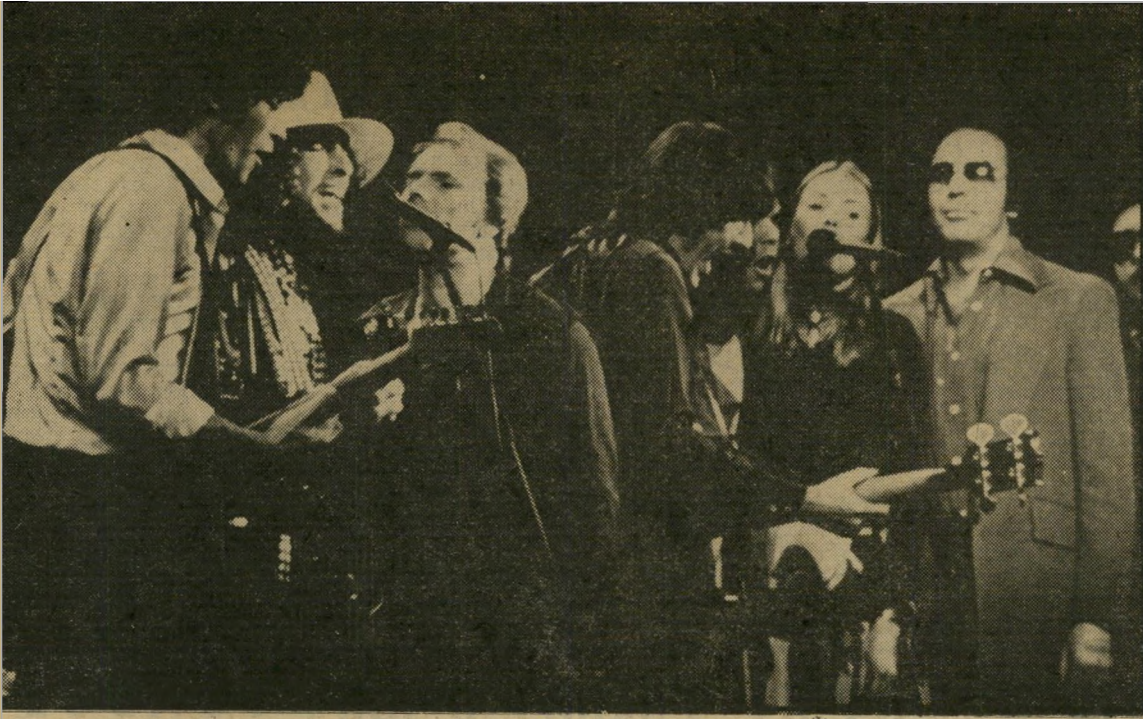

בחודש נובמבר 1976, החליטה להקת הקצב הלהקה, שהגיע הזמן לערוך את ההופעה האחרונה בפני הקהל. 17 שנים ניגנו בצותא. היו לחלק בלתי-נפרד מעור לם הפופ האמריקאי ותרמו רבות להחדרת ערכיו לחיי היום-יום. הם הספיקו להופיע עם בוב דילאן, ועם הרבה אמנים אחרים ובשבע השנים האחרונות הופיעו לא רק כלהקה מלווה, אלא גם כלהקה סולנית. הם היו חלוצים בסיגנונות מוסיקליים וב-סיגנונות חיים, עד שהרגישו שמיצו את עצמם עד תום.

"היינו בכל מקום שלוש פעמים. עשינו כל דבר שלוש פעמים. אילו היינו ממשיכים יחד, היה יכול להיות רק גורם אחד לכך: כסף. אך גורם זה לא היה אף פעם קביל אצלנו". הסביר רובי רוברטסון, ש"הוא דובר החמישה", נסינו להבין את הרגשת הריקנות שירדה עלינו, פנינו אפילו לאסטרונומים ולאנשי דת. אבל מכל מה שנאמר לנו הסקנו רק מסקנה אחת: הגיע הזמן לסיים."

ההופעה האחרונה נערכה באולם וינט' רלנד בסן-פרנציסקו, שבו הם החלו את דרכם. הזמנות שוגרו לכל החברים — בוב דילאן וג'וני מיצ'ל, פול באטרפילד ואריק קלאפטון, ניל דיאמונד וגיל יאנג, רינגו סטאר וואן מוריסון, אמילו הא-

"הלהקה" מכזעת את הוואש האחרון במופע האחרון, ניסינו להבין את הרגשת הריקנות"

ריס ומאדי ואטרס, ועוד. כולם התייצבו, מוכנים ליטול חלק בקונצרט ולהיפרד בדרך זו מהלהקה. וכך, מה שצריך היה להיות מופע חגיגי פרטי של להקת-קצב, הפך לטכס סיום של תקופה, שחתם עידן פופ שלם שהלך לעולמו.

זמר כוב דיקן מסע מן העבר

השמועה על המופע הגיע למאסקורסוזה, במאי נהג מוניית ואלים לא כאן יותר, באמצעות אדם בשם ג'ואן טאפלין, שהיה פעם מפיק הסרט רח זועמים ולפני כן היה אמרןן הקל סקורסוזה. בן גילם של אנשי הל תפס מייד את משמעות האירוע. הוא חמד מודע להשפעות הגומלין שבין לם הפופ לתרבות האמריקאית, ונימנן עורכי הסרט וודסטוק. לכן הוא להפוך את המופע האחרון לא רק רוע חד-פעמי, אלא לחווייה שתונצח סרט.

תפאורה מן האופרה. בסוף לא היה עוד סקורסוזה עורך סרטים ל תן. אלא אחד הבמאים האופנתיים של הוליווד, איש ששתי הצלחות מסחררות נקפות לזכותו, שלא לדבר העובדה כי אפילו המבקרים הסכימו אורח יוצא-מדה-לכל, עם הקופה. כאשר ניגש לעבודה גילה שמיטב חות בעיר הסרטים מוכנים לשתף פעולה. הוא גייס שמונה צלמים כדי סות את המופע מכל הזוויות האפשרו שלושה מהם נימנים על גדולי הצל בעולם, שאינם רגילים להתרוצץ עם למה על הכתף בין שורות הקהל, לקבל שירות מלא מצבא של עוזרים בימת הצילומים. שמות כמו מייקל צ (צלם נהג מוניית), וילמוש זיגמונד (גשים מן הסוג השלישי) או לאסלו קו (רטיט חיים) אינם צריכים עוד המי כדי לקדם את הקאריירה שלהם. אבל מיקרה זה היו מוכנים לרתום את ע למלאכה, יחד עם עוד חמישה א ולעקוב אחרי הצעקות הרמות של ס סזה, שהשתדל להפעיל אותם מעל להג הכלים והתלהבות הקהל.

קשה לקרוא לסרט הזה סרט ת לפני שצולם עקב סקורסוזה שעות הופעת האמנים, ואחרי-כך הכין ספר

שלושה דורות יצאניות

מאל הציץ — ונפגע. לפניו ניצבה ילדה המסוגלת אומנם להפריח בועות-סבון ב" אוויר, ומכריזה בגלוי, "איני אוהבת חב רת מבוגרים, זה משעמם אותי!" מצד שני, כשהיא מפסיקה לרגע להייד לובשות פניה ארשת של רצינות בוגרת שהיתה הולמת להפליא גם אשה מנוסה שאין עוד סודות בפניה. וגם אם היא אוהבת לשחק עם ילדים אחרים והפרידה מחבריה לכי תה בניו-יורק היתה קשה, אין לשכוח שהגברת הצעירה מרוויחה כבר 30 אלף דולר לשנה, והיא הרכוש העיקרי של חברת ברוק שילדס בע"מ, שאותה מנהלת אמה, טרי, שהתגרשה מאביה לפני שנים.

הדברים שהיא נדרשת לעשות בילדה חמודה יכולים לגרום טראומה לכל ה" חיים. לא זו בלבד שהיא מתהלכת עירור מה לפני המצלמה, היא גם מתבקשת לפי תות גברים מבוגרים (הסרט מנציח את חווייתה המינית הראשונה) ולהתעלס איתם. הוא כל מה שהיה לה לומר על העניין הוא: "זה לא מטריד אותי, אם כי אין זה סוג התפקידים שאני אוהבת. הייתי מעדיפה להופיע בקומדיות, השחקנים ה" אהובים עלי ביותר הם ג'רי לואיס, קארול ברנט ורוודי אלן."

צמודה

לאמא

על הטיילת בקאן היא היתה מחזה מוזר, ילדה אמריקאית מן השורה, במיכנסי ברמודה, צמודה לאמה, שעומדת לחגוג את יום הולדתה ה-13 (ביום ש" למחרת סיום הפסטיבל). אבל ההמולה ש" מסביבה, ההמונים הנדחקים והמבטים ה" סקרניים, הישרו על פניה מבט נוגה, ומבט כזה הפך אותם מייד מבוגרים. מה פלא שכאשר הוצעה לרוברט ויין, כדי להופיע באודרי רון, השיב זה שאינה מתאימה לו? "אני צריך ילדה, וזאת ילדה-אשה," טען.

ולמי שחושש כי ברוק לא תוכל לעמוד בפני ההשפעות המזיקות של הקאריירה מצטטת אמה את התקרית הבאה: בשנה שעברה הופיעה הילדה בסרט בריטי בשם התייחדות (בינתיים יצא הסרט לאור בשם חדש, אלס הקרה ומפרסם את ברוק כ" כוכבת ראשית בו, למרות שהיה לה רק תפקיד-מישנה). כאשר הגיע הסרט לארצות-הברית, הלכו האם והבת לראור תו, "כאשר הגענו לסצינה שבה הכומר חונק אותה, משליך אותה לארגז ואחר-כך שורף את הגופה, היא קמה ואמרה לי: אמא, לא איכפת לי שזו אני שם על המסך, ואני יודעת בדיוק איך צילמו את זה. אבל בואי נלך, אני מפחדת!"

הוא כלכותה, ששעות תעודיות על הודו), התפעל מספר שנקלע לידיו, ה" משחזר את ימי תחילת המאה בניו-אור-לינס, שהיתה עדיין ערש החטא כדרום ארצות-הברית. מה שמצא חן בעיניו כמ" יוחד בספר, שהוא סידרה של ראינות עם שרידי אותה התקופה, היה פרק ששמו ויולט, והמספר על יצאנית בת 12, בת ליצאנית ונכדה של יצאנית. היא נולדה בבית-בושת, חיה בו כל חייה, והיא כולה תעריבת מוורה ומרתקת של תום ילדותי וחסא קדמון, סיפור זה הפך בסופו של דבר לסרט ששמו ילדה חמודה.

רצינות

בוגרת

מ"א התפתה לשיחזור התקופה, עניין שבו הוא מצטיין במיוחד (לראייה, שנות החמישים המשחזרות בהלחישת שבלב או ימי הכיבוש הנאצי בלאקומב לוסיין). הבעייה הגדולה שניצבה בפניו היתה ש" נה: היכן ימצא ילדה שתוכל להיראות תמימה ומפוכחת, בעלת גוף בוסר ופנים בשלות, שתוכל לשכנע בתפקיד הראשי, ואז היפנו אותו אל בתו של אחד ממנה" לי רבלון, פראנק שילדס, ילדה שהיתה אז בת 11 ומאחוריה ניסיון בן 10 שנות דוגמנות.

שחקנית — ירדה — אשה, ברוק שילדס גוף בוסר — פנים בשלים